

S

yn. akt: I C 113/21 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2023r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek
Protokolant:	Starszy sekretarz sądowy Beata Bukiejko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 kwietnia 2023 r. w K.

sprawy z powództwa W. B., I. Z.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę :

zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powodów :

- W. B. kwotę 2 522,58 zł (dwa tysiące pięćset dwadzieścia dwa złote i pięćdziesiąt osiem groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 21.03.2020 r. do dnia zapłaty

- I. Z. kwotę 2 522,58 zł (dwa tysiące pięćset dwadzieścia dwa złote i pięćdziesiąt osiem groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 21.03.2020 r. do dnia zapłaty

w pozostałej części powództwo oddała,

zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powodów :

- W. B. kwotę 502,49 zł (pięćset dwa złote i czterdzieści dziewięć groszy) z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu,

- I. Z. kwotę 502,49 zł (pięćset dwa złote i czterdzieści dziewięć groszy) z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu,

nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 39,60 zł (trzydzieści dziewięć złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych,

orzeka zwrot powodowi W. B. kwoty 56,80 zł (pięćdziesiąt sześć złotych i osiemdziesiąt groszy) tytułem niewykorzystanej zaliczki,

orzeka zwrot powódce I. Z. kwoty 56,80 zł (pięćdziesiąt sześć złotych i osiemdziesiąt groszy) tytułem niewykorzystanej zaliczki,

orzeka zwrot pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 113,60 zł (sto trzynaście złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem niewykorzystanej zaliczki.

Sygn. akt I C 113/21

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 25.01.2021 r. powódka J. B. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 7 342,75 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2020 r. oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż była właścicielką samochodu marki C. (...) P. nr rej. (...), który użytkował jej syn W. B.. W dniu 2 października 2019 r. W. B. razem z M. S. przyjechali przedmiotowym pojazdem z Niemiec do G., gdzie M. S. wysiadł, zaś W. B. pojechał do K. i zaparkował pojazd na parking przy ul. (...). Będąc w mieszkaniu swojej ciotki W. B. usłyszał huk charakterystyczny dla zderzenia pojazdów. Po wyjściu na parking stwierdził, że samochód powódki został uszkodzony przez samochód V. (...) nr rej. (...), którym kierował W. Ż. W. Ż. napisał stosowne oświadczenie, w którym przyznał się do winy za spowodowanie uszkodzeń samochodu C.. Powódka następnego dnia zgłosiła szkodę w (...). W związku z brakiem reakcji pozwanego powódka zleciła oględziny i wycenę wysokości i zakresu uszkodzeń rzeczoznawcy B. G., który przeprowadził niezwłocznie oględziny i wycenił uszkodzenia pojazdu na kwotę 7 693,08 zł. Pozwany wypłacił powódce kwotę 350,33 zł. Wymagalność odsetek od dnia 21 marca 2020 r. uzasadniona jest tym, że powódka w przedsądowym wezwaniu do zapłaty określiła termin zapłaty na dzień 20 marca 2020 r., więc odsetki wymagalne są od dnia następnego.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniosł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. Podniósł, iż pozwany nie zgadza się z roszczeniem powódki. Wskazał, iż w toku obsługi szkody pozwany wyliczył powódce odszkodowanie na łączną kwotę 350,33 zł brutto. Z analizy zebranej dokumentacji wynika, iż do szkody doszło w wyniku cofania pojazdu V. i otarcia się o zaparkowany pojazd C.. Samochód sprawcy nie posiadał haka holowniczego, zatem uszkodzenia belki zderzaka przedniego w samochodzie C., charakterystyczne uszkodzenia dla najechania na hak, nie mogły powstać w wyniku zdarzenia z dnia 02.10.2019 r. Również inne uszkodzenia wskazane przez powódkę nie powstały przy przedmiotowym zdarzeniu przy tak niskiej prędkości cofania (około 3-5 km/h). Uszkodzenie pojazdu sprawcy wskazuje bowiem na „otarcie się” o pojazd powódki, a nie na mocne uderzenie. Uszkodzenia wyszczególnione w kosztorysie sporządzonym na prywatne zlecenie powódki nie korelują z uszkodzeniami pojazdu sprawcy. Pozwany wyliczył przy tym uszkodzenia, które nie mają związku ze szkodą. Z ostrożności procesowej pozwany zakwestionował przedłożoną przez powódkę kalkulację kosztów naprawy również z uwagi na zastosowanie wygórowanej stawki za roboczogodzinę i wyższych cen części zamiennych. Podniósł, iż roszczenie powódki o zapłatę dodatkowej kwoty 7 342,75 zł jest zawyżone.

Z uwagi na śmierć powódki do sprawy po stronie powodowej wstąpili jej spadkobiercy syn W. B. i córka I. Z., którzy w pismach procesowych z dnia 20.01.2022 r. (k. 64) oraz z dnia 04.04.2022 r. (k. 75) wniosli o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów w równych częściach kwoty 7 342,75 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2020 r. Powodowie podtrzymali przy tym dotychczasowe stanowisko zaprezentowane w pozwie. Na rozprawie pełnomocnik powodów zgłosił żądanie zasądzenia na rzecz powodów kosztów procesu.

Sąd ustalił co następuje :

W dniu 2 października 2019 r. w K. na parking koło bloku przy ul. (...) doszło do zdarzenia drogowego, w toku którego prowadzący pojazd marki V. (...) nr rej. (...) cofając uderzył w przód zaparkowanego samochodu marki C. (...) nr rej. (...), którego właścicielką była J. B..

(dowód: akta szkody – płyta CD- k. 31 w tym potwierdzenie zgłoszenia szkody , oświadczenie k. 6, zeznania świadka W. Ż. k.70 v , zeznania powoda W. B. k. 71v- 72 , bezsporne)

W wyniku kolizji doszło do uszkodzenia belki wzmocnienia zderzaka przedniego, uszkodzeniu – połamaniu uległy elementy z tworzyw sztucznych znajdujących się znacznie powyżej uszkodzonej belki zderzaka to jest pas podreflektorowy zderzaka, błotnik przedni lewy oraz połamane zostały wsporniki mocowania reflektora przedniego lewego.

(dowód: akta szkody – płyta CD- k. 31 w tym dokumentacja fotograficzna, opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej k. 78 – 97 , zeznania świadka W. Ż. k. 70 v oraz zeznania świadka B. G. k. 71 i zeznania powoda W. B. k. 71 v – 72 w części w jakiej tym zeznaniom Sąd dał wiarę).

Wysokość szkody w pojeździe marki C. (...) nr rej. (...) w wyniku kolizji z dnia 02.10.2020 r. wynosi brutto 5 395,49 zł .

(dowód: opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej k. 78 – 97)

Przed kolizją w dniu 02.10.2019 r. , samochód C. posiadał uszkodzenia belki wzmocnienia zderzaka przedniego jak również błotnika przedniego lewego w części tylnej nadkola.

(dowód: opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej k. 78 – 97)

Sprawca kolizji, kierujący pojazdem marki V. (...) nr rej. (...) , w dacie zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie.

(bezsporne)

Szkoda w samochodzie C. (...) nr rej. (...) należącym do J. B. została zgłoszona pozwanemu w dniu 03.10.2019 r.

(dowód : podsumowanie zgłoszenia szkody – akta szkody – płyta CD – k.31)

Pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ustalił wysokość szkody na kwotę 350,33 zł, którą wypłacił poszkodowanej.

(dowód : akta szkody – płyta CD- k. 31 w tym ustalenie wysokości szkody , pismo (...) z 25.05.2020 r. k.5, bezsporne)

Powódka J. B. w związku ze szkodą pismem z dnia 05.03.2020 r. wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 7 342,75 zł terminie do 20.03.2020 r.

(dowód : akta szkody – płyta CD- k. 31 w tym pismo pełnomocnika powódki z dnia 05.03.2020 r.)

Powódka J. B. zmarła w dniu 19.04.2021 r. Spadek po niej na podstawie testamentu notarialnego nabyli córka I. Z. i syn W. B., każde z nich w udziałach po 1/2 części.

(dowód : akt zgonu k. 35 , akt poświadczenia dziedziczenia k. 41-43)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części .

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie przedłożonych przez powoda i pozwanego dokumentów, w tym akt szkody, albowiem prawdziwość tych dokumentów nie była kwestionowana przez strony, nie budzi też wątpliwości Sądu. Sąd uwzględnił także zeznania przesłuchanych w sprawie świadków oraz powoda W. B. .

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadka W. Ż. w szczególności co do zaistnienia kolizji w dniu 02.10.2019 r. , okoliczności spowodowania przez niego uszkodzeń w pojeździe C. (...) nr rej. (...), zakresu uszkodzeń tego pojazdu

po zdarzeniu, odpowiedzialności pozwanego, zeznania te są spójne , logiczne , zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, brak jest okoliczności podważających zeznania tego świadka.

Sąd dał generalnie wiarę zeznaniom świadka M. S. , świadek ten wskazywał, iż samochód C. (...) nr rej. (...), którym w dniu przed kolizją wracał z W. B. z Niemiec do G., nie miał uszkodzeń. Brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności tego świadka , w ocenie Sądu o uszkodzeniach samochodu wskazanych w opinii biegłego jako powstałe przed kolizją z dnia 02.10.2019 r. (uszkodzenia belki wzmocnienia zderzaka przedniego jak również błotnika przedniego lewego w części tylnej nadkola) , świadek ten mógł nie wiedzieć , nie będąc użytkownikiem pojazdu .

Sąd dał wiarę generalnie wiarę zeznaniom świadka B. G. tak co do okoliczności dokonania oględzin pojazdu C. (...) nr rej. (...) oraz sporządzenia kosztorysu – kalkulacji naprawy na kwotę ponad 7000 zł, brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań tego świadka zwłaszcza , że oględzin świadek dokonywał po około 2 miesiącach od kolizji. Sąd miał przy tym na uwadze , iż nie był on bezpośrednim świadkiem zdarzenia ,a kalkulacji dokonywał na podstawie oględzin pojazdu po jego prowizorycznej naprawie i zdjęć przedłożonych przez W. B.. Bez wątplenia stwierdzić należy – w świetle opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej – iż świadek nieprawidłowo oszacował wysokość szkody w pojeździe C. (...) nr rej. (...), gdyż nie uwzględnił wcześniejszych uszkodzeń tego pojazdu.

Sąd dał wiarę zeznaniom W. B. w części – co do okoliczności zaistnienia kolizji z dnia 02.10.2019 r. i spowodowanych wówczas uszkodzeń , w tym zakresie zeznania te są zbieżne z zeznaniami W. Ż. . Sąd natomiast nie dał wiary zeznaniom powoda , iż samochód wcześniej przed tym zdarzeniem nie miał żadnych uszkodzeń , zeznania w tym zakresie pozostają bowiem w sprzeczności z opinią biegłego z zakresu techniki samochodowej, z której wynika, iż przed kolizją w dniu 02.10.2019 r. samochód C. posiadał uszkodzenia belki wzmocnienia zderzaka przedniego jak również błotnika przedniego lewego w części tylnej nadkola.

Sporem pomiędzy stronami objęty był zakres uszkodzeń oraz wartość szkody w pojeździe poszkodowanych marki C. (...) nr rej. (...). Bezsporna była odpowiedzialność pozwanego za szkodę.

Celem ustalenia wartości szkody, tj. kosztów naprawy pojazdu poszkodowanych Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków drogowych S. T.. Wydana przez biegłego opinia z dnia 04.07.2022 r. (k. 78- 97) w ocenie Sądu jest pełna, wyczerpująca, nie zawiera sprzeczności, błędów faktycznych ani logicznych, uwzględnia zgromadzony w sprawie materiał dowodowy , dlatego też Sąd podzielił jej wnioski w całości. Wskazać należy , iż biegły w przekonujący sposób wskazał i wyjaśnił swoje stanowisko co do istnienia przed kolizją uszkodzeń samochodu C. w postaci uszkodzenia belki wzmocnienia zderzaka przedniego jak również błotnika przedniego lewego w części tylnej nadkola, co biegły prawidłowo uwzględnił przy wyliczeniu wartości szkody .

Z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej wynika, iż przyjmując, iż w czasie kolizji z dnia 02.10.2019 r. doszło do uszkodzenia przedniego lewego narożnika samochodu C. (...) , przyjmując stawkę za robociznę stosowaną w warsztatach rzemieślniczych w wysokości netto 95zł/rbg dla prac mechaniczno blacharskich i 100 zł /rbg dla prac lakierniczych oraz fabryczne ceny części zamiennych koszt naprawy uszkodzeń samochodu C. (...) wynosi 7 297,36 zł , wysokość szkody wynosi brutto 5 395,49 zł .

Odnośnie możliwości powstania ujawnionych uszkodzeń samochodu C. (...) nr rej. (...) podczas przedmiotowego zdarzenia biegły wskazał, iż przedłożony materiał dowodowy nie pozwala na jednoznaczne wykluczenie możliwości powstania uszkodzeń zderzaka przedniego , błotnika przedniego lewego oraz reflektora samochodu C. (...) o nr rej (...) 29 na skutek uderzenia cofającego samochodu V. (...) o nr rej. (...) w okolicznościach przedstawionych przez uczestników zdarzenia. Uwzględniając sztywność zderzaka tylnego samochodu V. (...) oraz wcześniejsze uszkodzenia belki wzmocnienia zderzaka przedniego samochodu C. (...) jak i osłabienie mocowania lewego narożnika zderzaka przedniego samochodu C. (...) oraz brak dokumentacji przedstawiającej uszkodzenia całego zderzaka przedniego samochodu C. (...) bezpośrednio po kolizji z dnia 02.10.2019 r. nie pozwala na wykluczenie możliwości powstania uszkodzeń samochodu C. (...) w czasie kolizji z samochodem V. (...).

Biegły wskazał w szczególności, iż nie mogło powstać w okolicznościach wskazanych przez uczestników zdarzenia odkształcenie belki wzmocnienia zderzaka przedniego (przedstawione na fotografii nr 8 karta 10 opinii), biegły wskazał, iż do takiego uszkodzenia mogłoby dojść podczas najechania samochodu C. np. na hak holowniczy innego pojazdu lub na jakiś wąski sztywny element, przy czym aby doszło do takiego odkształcenia belki wzmocnienia zderzaka przedniego musiałoby dojść do silnego uszkodzenia zderzaka przedniego, co nie znajduje odzwierciedlenia w dokumentacji fotograficznej znajdującej się w materiałach sprawy. Z dokumentacji fotograficznej przedstawiającej uszkodzenia samochodu C. (...) wynika, iż w pojeździe tym oprócz belki wzmocnienia zderzaka przedniego, która jest elementem metalowym ze stopów lekkich, uszkodzeniu – połamaniu uległy elementy z tworzyw sztucznych znajdujących się znacznie powyżej uszkodzonej belki zderzaka to jest pas podreflektorowy zderzaka, błotnik przedni lewy oraz połamane zostały wsporniki mocowania reflektora przedniego lewego. Biegły wskazał, iż przed deklarowaną kolizją do której miało dojść w dniu 02.10.2019 r., samochód C. musiał uczestniczyć w kolizji w wyniku której doszło do uszkodzenia belki wzmocnienia zderzaka przedniego jak również w czasie tej kolizji musiało dojść do uszkodzenia zderzaka przedniego. Na podstawie przedłożonego materiału dowodowego nie można ustalić, w jaki sposób po tej kolizji zderzak przedni samochodu C. (...) został naprawiony czy wymieniony. Biegły wskazał przy tym, iż brak jest protokołu oględzin samochodu C. (...). Znajduje się tylko protokół zwany „Ustalenie wysokości szkody nr 474 sporządzony w dniu 04.11.2019”. Znajdująca się dokumentacja fotograficzna samochodu C. (...) sporządzona przez (...) została wykonana w dniu 04.11.2019 r. i przedstawia samochód C. (...) po prowizorycznej naprawie uszkodzeń tego pojazdu. Biegły wskazał, iż z uwagi na brak dokumentacji fotograficznej wykonanej bezpośrednio po zaistnieniu kolizji z dnia 02.10.2019 r. przedstawiającej zakres uszkodzeń całego zderzaka przedniego a znajdująca się dokumentacja wykonana przez (...) przedstawia samochód po prowizorycznej naprawie i po lakierowaniu zderzaka brak jest możliwości jednoznacznego ustalenia zakresu uszkodzeń zderzaka, które mogły powstać podczas kolizji z dnia 02.10.2019 r. Z dokumentacji fotograficznej przedstawiającej uszkodzenia błotnika przedniego lewego widoczne jest, iż błotnik był wcześniej naprawiany w części tylnej nadkola. Z uwagi na wcześniejsze naprawy błotnika przedniego lewego do kosztów naprawy biegły przyjął 50 % amortyzację kosztów błotnika i materiału lakierniczego błotnika. Podobnie z uwagi na wcześniejsze uszkodzenia zderzaka przedniego i przyjęcie 50 % amortyzacji w kalkulacji sporządzonej na zlecenie powoda do kosztów naprawy biegły przyjął 50 % amortyzacji kosztów zderzaka przedniego i kosztów materiałów lakierniczych tego elementu. Z uwagi na brak dokumentacji przedstawiającej uszkodzenia krat wlotu powietrza brak jest podstaw do przyjęcia kosztów ich wymiany do kosztów naprawy powypadkowej.

W opinii uzupełniającej z dnia 18.10.2022 r. (k. 120-136) biegły z zakresu techniki samochodowej wyliczył, iż przyjmując dostępne części zamienne, o jakości O i Q sprzedawane poza siecią (...) przy przyjęciu stawki za robociznę stosowaną w warsztatach rzemieślniczych w wysokości netto 95 zł /rbg dla prac mechaniczno blacharskich i 100 zł /rbg dla prac lakierniczych koszt naprawy uszkodzeń powypadkowych samochodu C. (...) powstałych w czasie kolizji z dnia 02.10.2019 r. wynosi 6 898,76 zł, wysokość szkody wynosi brutto 4 996,90 zł. Biegły wskazał też, iż przyjmując dostępne części zamienne, o jakości PC i PJ przy przyjęciu stawki za robociznę stosowaną w warsztatach rzemieślniczych w wysokości netto 95 zł /rbg dla prac mechaniczno blacharskich i 100 zł /rbg dla prac lakierniczych koszt naprawy uszkodzeń powypadkowych samochodu C. (...) powstałych w czasie kolizji z dnia 02.10.2019 r. wynosi 4450,64 zł, wysokość szkody wynosi brutto 3 529,67 zł.

Sąd podzielił również opinię uzupełniającą sporządzoną przez biegłego, która sprowadzała się do dokonania wyliczeń wartości szkody przy zastosowaniu części zamiennych o jakości O i Q sprzedawanych poza siecią (...) oraz o jakości PC i PJ. Wyliczenia te nie były kwestionowane przez strony.

W ocenie Sądu zasadne było przyjęcie wyliczenia wartości szkody wskazane w opinii podstawowej wyliczone w oparciu o fabryczne ceny części zamiennych na kwotę 5 395,49 zł. Brak było podstaw do przyjęcia, aby części uszkodzone w pojeździe C. (...) nie były częściami oryginalnymi, stąd ich naprawa powinna nastąpić przy użyciu oryginalnych fabrycznych części zamiennych.

Wskazana w opinii biegłego kwota 5 395,49 zł brutto jako wartość szkody samochodu marki C. (...) nr rej. (...) powstałych w kolizji drogowej w dniu 2 października 2019 r. jest o 5 045,16 zł wyższa od kwoty 350,33 zł wypłaconej dotychczas poszkodowanej przez pozwanego tytułem odszkodowania.

Wskazać należy, iż z art. 363 § 2 k.c. wynika, że poszkodowany może wybrać, czy naprawienie szkody ma nastąpić przez przywrócenie do stanu poprzedniego, czy przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Poszkodowany może te roszczenia kierować bezpośrednio do ubezpieczyciela, który odpowiada w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Z przepisów kodeksu cywilnego oraz ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych wynika, że naprawienie szkody przez ubezpieczyciela może polegać tylko na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej, nawet więc gdy poszkodowany wybiera naprawienie szkody przez przywrócenie do stanu poprzedniego, to świadczenie zakładu ubezpieczeń sprowadza się do wypłaty sumy pieniężnej. Skoro ma ona jednak pełnić taką samą funkcję jak przywrócenie do stanu poprzedniego, to wysokość tego odszkodowania powinna pokryć wszystkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki niezbędne do przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu. (por. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r. III CZP 80/11).

W konsekwencji poszkodowanemu przysługuje uprawnienie do pełnego odszkodowania niezależnie od zakresu i kosztów przeprowadzonej naprawy.

Na tle powyższego, podkreślenia wymaga, że z art. 361§2 KC wynika obowiązek pełnej kompensacji szkody. Celem kompensacji szkody poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania jak najtańszych sposobów likwidacji szkody, ma natomiast prawo wyboru takiego sposobu przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, który ten stan przywróci w stopniu najpełniejszym. W szczególności obowiązek poszkodowanego minimalizowania szkody nie polega na ograniczaniu należnego stronie odszkodowania przez wybór najtańszych sposobów jej naprawienia, ale na takim postępowaniu w trakcie zdarzenia powodującego szkodę i bezpośrednio po nim by ograniczyć rozmiar szkody w sensie faktycznym. Poszkodowany ma prawo wyboru w jakim warsztacie naprawczym dokona naprawy, jak też czy naprawa zostanie dokonana nowymi częściami oryginalnymi czy też częściami nieoryginalnymi lub używanymi. Niewątpliwą granicą możliwości domagania się pokrycia kosztów przywrócenia stanu poprzedniego jest wartość pojazdu przed wyrządzeniem szkody (wyrok SA Gdańsk z dnia 05-02-2015 I ACa 506/14). Poszkodowanemu przysługuje uprawnienie do pełnego odszkodowania niezależnie od zakresu i kosztów przeprowadzonej naprawy, w konsekwencji poszkodowany nie jest związany jakąkolwiek ofertą naprawy przedstawioną przez zobowiązanego – towarzystwo ubezpieczeń.

W konsekwencji poszkodowany w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, w przypadku szkody częściowej, może żądać odszkodowania w wysokości odpowiadającej niezbędnym i uzasadnionym ekonomicznie kosztom przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, także wtedy, gdy naprawy nie dokonał (lub dokonał jej częściowo).

Mając powyższe okoliczności na względzie należało uznać, iż wypłacone dotychczas poszkodowanej przez pozwanego odszkodowanie w kwocie 350,33 zł brutto było zaniżone i nie pokrywało całości szkody.

W konsekwencji Sąd uwzględnił powództwo w części – co kwoty 5045,16 zł odpowiadającej różnicy wartości szkody w pojeździe (5395,49 zł) a kwotą wypłaconą poszkodowanej (350,33 zł) i zasądził na rzecz powodów kwotę po 2 522,58 zł (w równych częściach) tytułem odszkodowania.

W pozostałej części Sąd powództwo oddalił jako nieuzasadnione.

W ocenie Sądu powód był uprawniony do żądania zapłaty przez pozwanego odsetek za opóźnienie liczonych za okres wskazany w pozwie tj. od dnia 21.03.2020 r. Stosownie do treści art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (j.t.: Dz.U. z 2016r., poz. 2060 ze zm.), ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie. Zgłoszenie szkody pozwanemu miało

miejsce w dniu 03.10.2019 r. Zatem uzasadnione jest roszczenie powoda , w świetle art. 476 w zw. z art. 481§1 i 2 KC, o zapłatę odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 21.03.2020 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do treści art. 100 kpc stosunkowo je rozdzielając. Koszty procesu poniesione przez powodów wynosiły 2 603,40 zł (opłata od pozwu 400 zł , opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, wykorzystana zaliczka na biegłego 386,40 zł , koszty zastępstwa procesowego 1 800 zł) . Koszty procesu poniesione przez pozwanego wynosiły 2 503 ,40 zł (opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł , wykorzystana zaliczka na biegłego 386,40 zł i 300 zł , koszty zastępstwa procesowego 1800 zł). Powodowie wygrali proces w 68,70 % części , wobec czego należy im się zwrot kosztów procesu w kwotach po 502,49 zł

Sąd obciążył pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi w kwocie 39,60 zł związanymi z uzupełniającą opinią biegłego, które nie zostały pokryte uiszczoną przez pozwanego zaliczką.

O zwrocie powodom i pozwanemu niewykorzystanej zaliczki orzeczono na podstawie art. 80 ust. 1 i 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych .